

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

IV. De Christo Passo. &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

IV. DE CHRISTO PASSO.

QVÆSTIO XVI.

*Qua in Passione Christi fuit Anima
conditio?*

HÆRESIARCH. APOLLINARIS anno 349. §. 5. *apud Bzouium*, Laodiceæ docere cœptauit, Christum Diuinitatem loco Animæ habuisse, ut qui propria caruerit anima; solo corpore ex Virgine assumptus; ac proinde in Diuinitate quoque passum oppetitisse mortem. Vnde S. Greg. Nazianzenus exprobrans ei dixit: *Tu Sarcotatra es; equidem Anthropotrasum: Tu Animam in Christo negans semihominem asseris.* Anno 373. In Conc. Romano recitati illius articuli sunt anathematizati.

De GNAFFARO hæretico Theopaschita vide supra q. 7.

LUTHERO-CALVINISTAS esse Psychopaschitas, asserentes Animam Christi pœnas inferni pertulisse, Vide in meo *Luthero-c. p. 1. q. 42. 43. & 52.* Esse & Theopaschitas vide *ib. q. 16.* & hic supra q. 7. & vltioren illud opus demonstratione est.

Solum hoc nondum asserunt; Diuinitatem subire locum animæ in Christo. Sed eo deteriores sunt, quod Christum, quam in corpore, plus passum in Anima, inque Diuinitate blasphemant.

PAPISTA. Christum in Diuinitate passum ac mortuum; itemque in Animâ, & eâ ab exordio beatâ; tam Christianis accidit auribus horrificum; ut vix dum illius blasphemæ refutationem ferre sat valeant. Equidem tum citatis iam locis; tum hisce subiunctis nō pauca hanc in quæstionem disserui; ut in meo *Luthero-cal. p. 1. q. 45.* an de salute sua dubitarit Iesus; Et q. 48. an de sperando peccarit; & q. 49. 50. & 52. Quocirca piis hic auribus parere constitui;

Quibus libuerit, indicium facio, vnde compendio requirant.

II. HÆRESIARCH. Origenes, lib. 1. Perichon c. 8. to. 4. teste S. Hier. epist. ad Auictum, ab illa quondam, in cæteris, hæresi infamis damnatusq; fuit; quod diceret: *Esse in inferno, nil aliud esse, quam iratum timere Deum.* Cuius similia monstra confignat Bzouius an. 397 §. 1. & an. 538 §. 5.

LUTHERO-CALVINISTAS ipsum idem pernicaciter declamare, ut cœlum à blasphemis eorum vocibus exhorrescere videatur; compendio collectum reperies in meo *Luthero-ca. q. 42. & 57.* vbi porro assignata alia accipies loca, quibus illud luculentius enarramus.

PAPISTA. Multa sunt ac varia, que de inferis Pagina Sacra prodit, Sanctique Patres confirmant, ac prædicat Ecclesia: profunda, quæ altissime Scholastici perrimantur: qualia sunt: An, Quid, Vbi, qualis sit infernus? Qui, quales, quanti inferi? Quæ, quales, quante, quam variæ pœnæ? Harum quis timor, quæ necessitas, qui cruciandi modus: Pœnarum quæ virga, calices, mallei, ignes, tenebræ, fames, sitis, frigora, flagra, furia, linguarum commasticationes, &c.

Quæ pœna sensus, quæ damni; quæ talium æternatio, iustitia, infelicitas, &c.

Hæc inquam ad vnum referre ac interpretari Numen iratum, ad Metum conscientiarum; hoc opus, hic labor foret, usque nouus Dis, Orcique Magister, tale qui vel attentarit. Plane necesse est, nouos Originistas Luthero-caluinianos consequenter fingere, & prædicta suo cum errore proposito conciliare. Ex quo quantam S. Scripturæ Orciloquis & pœniere pis sint confusionem, omniumque perturbationem, ac euersionem Bibliorum illaturi, nemo

non videt, planeque intelligit. Adhæc, instantium timor est; præsentium verò sensus: cum sit autem damnatis dolor & cruciatus semper præsens; esse in inferno, dici potius oporteret, esse discruciatia Tortore Deo, tortorem Odisse, desperare quietem. &c.

3. Deinde Infernus dicitur Chaos, regnum tyrannicum, cuius membra dæmones, serui Dammati. &c. Isa. 24. *Congregabuntur in unum LOCVM, & claudentur ibi in Carcerem*, 2. Pet. 2. *in Tartarum*, Luc. 12. *in gehennam*. Mat. 13. *in caminum ignis*. Mar. 9. *in ignem inextinguibilem*. Mar. 8. *in Tenebras exter.* &c. Sic Lu. 16. *Mortuus est diues, & sepultus est in inferno*. At Christus Ps. 106. *Contriuit portas aereas, & veltes ferreos confregit. Quæ timor dici nequeunt.*

4. Postea *Cum contraria sint contrariorum consequentia*, qui infernum esse Timorem fingunt, quid esse beatorum felicitatem comminiscuntur? Spem timor contrariam? At spes, Prou. 13. *quæ differitur, affligit animam*; sicque eadem infelicitatem pareret in ipsa felicitate.

5. Adhæc Numinis irati metum quis incola terræ, mortalisque vitæ hospes, non metuit? Cum, 1. Pet. 4. *inustus vix saluabitur, impius ubi parebit?* Cum vel ipse iustissimus nescit, timore an odio dignus sit; dicaturque *Beatus vir, qui est semper pauidus*; plane iustos, & beatos simul dicere infelices, damnatosque necesse est, eò, quòd iratum peccimescere Deum necesse habeant: Ipsi in terris agentes, agere simul infra terram in tartaro dicendi forent. Quæ voluntaria quidem insania est.

6. Ad vltimum Origenis tanta fuit

in Ecclesia viuentis autoritas, vt ea pene vniuersa, ad illius obstupescita miraculum ingenij, scientiæ, eloquentiæ, conuersationis ac vitæ, ab vno dependeret. Verum is denique fidentior sui in superbiam elatus Ecclesiæ temnere simplicitatem cœpit; hocque in spiritu, quæ alubescerat, in Scripturarum interpretatione monstra confingere noua, Cui contrarius Ecclesiæ Dei que spiritus iustum intorsit fulmen anathematis, eum que confodit.

Periculosus Doctor; Vt vera S. Hier. ad Periarchon in librum censura dicat esse talem, *Vt, qui in Trinitate Catholicum legeret, in alijs hereticum non caueret.* Et Cassiodori de Institut. diuin. lect. sententia de Origine sit: *Vbi bene, nemo melius: Vbi male, nemo peius.* Eius articulorum ac errorum prodigia ibidem recenset pauca S. Hieronymus, vt de *Angelorum ruina, animarum lapsu, de mundis Epicuri, præstigijs resurrectionis.* &c.

Vigilius Papa ad instantiam Orientis Ecclesiæ, anno 538. tum ista, tum & hæc damnauit; *Christi animam, vt omnium animas, præcuisse ante corpora; Corpus Christi solum in B. Virgine prius formatum fuisse, dein additum animæ, demum unitum Diuinitati; à qua seiunctum Christum exhorruisse tartara finxit Origenes Allegorista & speculator.*

QVÆSTIO XVII.

An Christus è Limbo Patres eduxerit in cælum Subter aram?

HÆRESIARCH TERTULLIANVS l. 4. in Marcionem. *Eam regionem Sinum dico Abraham, etsi non cælestem, sublimiorem tamen inferis, interim refrigerium*

Z 2

præ-

prabituram animabus iustorum; donec consummatio rerum, resurrectionem omnium, plenitudinem mercedis expungat; Tum apparitura celesti promissione. &c. Limbum exhaustum negat, ait etiamnum augeti animarum accessu.

VIGILANTIS apud S. Hier. lib. contra Vigil. Ait, Vel in sinu Abraha, vel in loco refrigerij, Vel subter aram Dei animae Apostolorum & Martyrum confedisse; nec posse suis tumulis, & ubi voluerint, esse praesentes. Senaria videlicet dignitatis sunt; ut non inter homicidas deterimo carere, sed in libera honestaque custodia, in fortuatorum insulis & in campis Elisais recludantur.

Tertullianus damnatur anno 113. §. 7. &c. apud Bzon. Vigilanti. s. anno 406. §. 6 &c.

CALVINISTA. I. Caluinus Inst. l. 2. c. 16. §. 9. Illa de Limbo fabula mera est. &c. Vide meum Luthero-cal. par. 1. q. 56.

2. Idem Inst. l. b. 4. c. 25. §. 6. Stultum & temerarium est inquirere, quo in loco sint animae iustorum, an gloria fruuntur, nec ne. &c. Contenti simus, militia labore perfectas in beatam quietem concedere, ubi cum felici laetitia fruitionem promissa gloria expectant.

3. Si queras, Vbi fuerint ante Christi mortem animae iustorum Respondet Caluinus in Psychopannychia, Beza lib. contra Brentium de Christi Maieſtate parte 2. Vbi de ascensu agit, Fuisse in caelo; licet non viderint Deum; nec ante iudicij extremi diem visura sint.

PAPISTA. I. Mentita est iniquitas sibi. Pl. 20. Veritas ita docetur a Sancto Hieronymo ibidem.

Tu Deo leges ponis? Tu Apostolis vincula iniicies, ut usque ad diem iudicij teneantur custodienda, nec sint cum Domino suo, de quibus scriptum est, Apoc. 4. Sequuntur Agnum, quocumque ierit. &c.

2. Deinde Cum daemones toto vagentur orbe, & ubiq. praesentes sint celeritate nimia; Martyres post effusionem Sanguinis Ara operientur inclusi, & inde exire non poterunt.

Hinc teste S. Gregorio lib. 4. Dialog. mortui multi viventibus apparuerunt. Sed hoc interest inter Sanctos & damnatos, ait S. Tho. 4. d. 45. q. 1. a. 1. q. 3. quod sancti, cum voluerint, apparere possunt; non autem damnati. Plura vide

in Antichristo meo p. 1. q. 14. Et in Luthero-cal. p. 1. q. 55. 56.

3. Adde: Phil. 1. Cupio dissolui, & esse cum Christo. Ex quo sic arguit S. Greg. lib. 4. Dialog. Qui ergo Christum in caelo esse non dubitat; nec Pauli animam esse in caelo negat. De quorum neutro dubitat quisquam Christianus. Atqui negat etiam Caluinus: De S. Paulo? Quin est omnibus S.

QVÆSTIO XVIII.

Quatenus IESVS Christus Mediator sit Dei & hominum?

HÆRESIARCH. NESTORIUS duarum in Christo Personarum inuentor, in plures ex vno vitam praestitit errores damnatos singulos anno 430. ut Verbi & carnis unionem esse secundum dignitatem, non iuxta naturalem Unionem: Christum esse hominem Deiferum, non Deum; B. V. Mariam esse Christiparam, non Deiparam: Verbum esse Christi Deum: Christi hominem Verbi actum, & hoc illi inhabitasse: Duplice, non vno Christum adoratione colendum. Christum miraculoperatum ex vi Sp. Sancti non sua Dei: Christum se Patri sacrificasse pro seipso homine mero: Sicque deinceps Opera Redemptoris Mediatoria soli tribuere Humanitati Christi, Nestorianum est.

LYTHERANVS Franc. Stancarus dictaminouauit hæresin. Vide in Luthero-c. q. 64.

PAPISTA. Mediari proprium est Christi; estque extrema vnire duo in medio vno, sc. Deum & hominem in pacem repositos reconciliare: Id quod Christus ex seipso, ut Sacerdos & victima, praestitit Redimendo nos, facta de suo satisfactione Patri: ac Supplicando; & benefactis promerendo: omnia quae homo sed vnitus Deo, Iraq; Mediator est principalis: Ministratorij sunt Angeli, Caelites, Sacerdotes. Is n. extrema solus vnire valuit, ut pote medius. Non quia Deus est: nam sic ipse alterum est extremorum; nec quia homo peccator: sic enim rursum alterum fuisset extremum: Ergo quia homo iustus Essentialiter, non Accidentaliter solum ut sancti

cate-

cæteri. Heb. 7. *Hic enim quod maneat in æternum, sempiternum habet Sacerdotium. Unde & saluare in perpetuum potest, accedens per semetipsum ad Deum, semper viuens ad interpellandum pro nobis.* TALIS enim decebat, ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus; segregatus à peccatoribus, & excelsior cælis factus. &c. Ecce vere Medi⁹. Unde & S. Aug. l. 1. Trin. c. 7. *Christus in forma Dei, equalis Patri: in forma serui, Mediator est.* Idem l. 1. Confes. c. 43. *Christus in quantum Homo, Mediator: in quantum Verbum, non est mediator: quia equalis Patri.*

II. HÆRESIARCH. Eutyches, præfes monasterii Constantinopoli prædicabat anno 448. Ante factam Unionem in Christo duas fuisse naturas: unam verò post unionem. Ecce Arius solam Animam hominis, Apollinaris solum Corpus assumptum confingebat. Eutyches, mixtum cum Diuinitate: ideoque & idiomatum secutam communicationem; ipsamque Diuinitatem passam, mortuam, &c. ac Mediatricem esse aq. ac Humanitatem Deificatam.

LYTHERANOS pariter ac CALVINISTAS eadem illa adstruere, tametsi alios aliter: Humanitatis quoque Deificationem Vbi quitarios præcipue; pluribus supra quæ sitis est demonstratum Quin & ipsam Diuinitatem esse Mediatricem clamant. Vide in *Luthero-cal. p. 1. q. 27. 64. & 69.* & in meo *Antichristo. p. 1. q. 16.*

PAPISTA. Agite *Luthero-caluinicolæ*; quæro cum S. Cyrillo in Apologia pro XII. capitibus.

Si Deus Verbum est Sacerdos; cui, vel quali Deo suum ministerium offert? Respondet. Quando factus est Homo, vocatus est Pontifex: non quod maiori Deo offerret sacrificium; sed sibi ipsi & Patri; quæ homo, non quæ Deus, Aug. l. 2. de pec. orig. c. 28. Inferior Patri; quia in forma serui: Superior nobis, quia sine labe peccati: ac id. o Mediator est.

NOTA 1. Cum in Scripturis dicitur DEVS nos reconciliare per Christum; Pacificare per Sanguinem eius; Exhortari per suos:

non ideo Diuinitas est Mediatricis: quia si quis seipsum sibi reconciliat inimicum, non est Mediator; quod non sit inter duos medius, sed alter. Itaque omnis Mediator est Reconciliator; non contra.

2. Similiter Renouare corda, dare Sp. Sanctum; meritorie, solius Mediatoris est: At gratuite, Dei est.

3. Quod autem Caluinus epist. ad Polonos ait, Christum dici Caput Angelorum & hominum ante lapsum, quæ Mediator est; id fingit cum Ario, Dei Filium faciente Ministrum Patris.

Quia, quæ Deus, tunc erat Caput Angelorum: postea verò etiam, quæ homo, factus est Caput vtriusque Ecclesiæ, Militantis æque ac Triumphantis vniuersæ; & sic perennat.

QVÆSTIO XIX.

Qualis, & qualiter resurrexit IESVS?

HÆRESIARCH. 1. Saducæi, ab Sacerdote Saduch orti, teste Iosepho lib. 18 c. 2. & Epiph. lib. 1. Panar. c. 14. dicebāt, Non esse resurrectionem mortuorum, neque Angelum, neque Spiritum, Animasque simul cum corporibus extingui.

2. BASILIDES Alexandrinus, anno 110. Negauit Christi crucifixionem & resurrectionem; quod Simon Cyrenæus fuisse in Christum transformatus ac affixus cruci: item, inuoluntaria & ignorantia tantum peccata: non omnia, dimitti: Salutem corpori promissam soli; Fidemque naturalem esse.

3. VALENTINVS, anno 142. §. 9. & Cerdon, anno 146. Seueriani anno 172 §. 9 demum Originistæ anno 393. §. 2. eundem innouatum errorem propagarunt negantes corporum resurrectionem. Vide Bzou, annis adnotatis.

LYTHERANI, 1. Vbi quistæ solum volunt apparere exiisse sepulcro, qui inuisibiliter vbiq. existerat.

2. Cateri fabulantur, quod Caro Christi seipsam excitaui. Et Petri, quam Christi, pene mirabiliorum esse resurrectionem, certe discrimen nullum.

3. CALVINVS negat, quod seipsum Christus in vitam reuocauit; Patris interuenire operam oportuit.

4. MARTYR: Angeli indigebant auxilio, qui lapidem remoueret. &c. Vide meum Luthero-cal. p. 1. q. 66. Et Antichristum q. 17.

PAPISTA. Quatuor hic in quaestione vocari videntur: An, Qualis, Quatenus, Quare resurrexit IESVS?

1. An? Luc. vlt. Oportebat Christum pati & resurgere à mortuis.

1. Ob Iustitiam Dei, vt qui humiliat se, exaltaret eum.

2. Ob Fidem. 1. Cor. 15. Si Christus non resurrexit, inanis est predicatio nostra, inanis est & fides vestra.

3. Ob spem. Iob. 19. Scio, quod Redemptor meus viuit.

4. Ob mores Rom. 6. Quomodo Christus resurrexit per gloriam Patris; ita & nos in nouitate vitae ambulemus.

5. Ob salutem nostram. Rom. 4. Traditus est propter delicta nostra; & resurrexit propter iustificationem nostram. Ista D. Th. 3. q. 53. a. 1. Itaque 1. Cor. 15. Christus resurrexit à mortuis, primitia dormientium: Glosa: Quia prius tempore & dignitate surrexit.

Et quidem ibid. art. 4. Sibi ipse causa resurrectionis fuit, idque per virtutem vnitæ Diuinitatis cum Corpore & Anima. Hinc 2. Cor. vlt. Et crucifixus est ex infirmitate nostra Sed viuit ex Virtute Dei.

2. QUALIS? Respondet D. Th. 3. q. 54. a. 1. Vero cum Corpore. Quia vera, & non apparens solum, fuit resurrectio. Vnde existimantibus se spiritum videre, dixit, Luc. vlt. Palpate, & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis

habere: quod ad omnem spiritus nutum pareat spiritale, & glorificatum, in omnem locum, figuramque sequax; prout spiritus voluerit. Item art. 3. Idem quoque gloriosum surrexit ita, sicut Phil. 3. Reformabit corpus humilitatis nostræ conformatum Corpori claritatis suæ.

Idem surrexit, art. 4. Integrum ad perfectissimam naturæ humanæ integritatem; vt Necessarium quoque Sanguinem profusum, (etsi non item Nutrimentalem omnem) resumpserit totum: vt quicum Diuinitas inseparabiliter manserit hypostaticè adunita.

3. QUATENUS resurrectionem manifestauit D. Tho. 3. q. 55, ex Act. 10. Dedit eum manifestum fieri Non Omni populo, sed Testibus præordinatis à Deo. Idque Act. 1. Per XL dies in multis argumentis, loquens de regno Dei.

Quò dicere possent, 1. Ioan. 1. Quod vidimus, & audiimus, & manus nostræ contactauerant; hoc testamur.

4. QUARE? Ad resurrectionem nostram. &c. Vide Diu. Thom. 3. quaest. 56.

CAPVT sua Membra sequuntur; CHRISTVS Beati. De hisce igitur porro disquiramus, ordine sic resposcente Ecclesia Triumphantis.

V. DE CVLTV SANCTORVM.

QVÆSTIO XX.

An Sancti in cælis degant cum Christo beati? Et vnde censeantur beati?